

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev

JUTRO izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkah ob 10. do-
gledne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishvu
mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto
mesečno K 2.00, polletno K 10.—, četletno K 5.—,
mesečno K 1.70. Za inozemstvo celotno K 30.—.
Telefon številka 303.

Posamezna številka 6 vinarjev

Uredništvo in upravnishvo je v Franciskanski ulici 8.
Dopolni se pošiljajo uredništva, naročnina upravnishva.
Nefrančna pisma se ne sprejemajo, rokopol se ne
vrtačo. Za oglašje se plača: peti vrti 15 v, oem-
nice, poslana in zahvale vrti 35 v. Pri večkratnem
oglašjanju popust. Za odgovor je priložiti znambo.
Telefon številka 303.

Važno vprašanje.

Te dni so prinesli slovenski listi
notico iz „Trgov. Vestnika“ o našem
trgovskem naraščanju. Preteklo leto je
namreč na raznih naših šolskih zavodih
in v privatnih zavodih došlo do 2. zv.
trgovski kurz toliko naših moških in
ženskih mladih sil, da ne dobe več
mesta po naših trgovinah in compo-
irijih. Prišlo je torej, kar je moralo
priti; pozno smo prišli na to, toda
upajmo, da še ne prepozno.

Bliža se jesen in začetek šolskega
leta. Starši bodo zopet stali pred
vprašanjem, kam s svojimi otroki in
jim bo pač težko poslati jih v trgovski
kurz, ako ne bo upanja, da na ta način
pridejo do kruha.

Bili so časi — in ti so trajali pri
nas dovolj dolgo — ko smo mislili,
da ženska na svetu ni za drugega,
nego za možiteva. Ko so socialne
razmere bolj in bolj pritiskale na
družbo in na družine, so se začele
tudi ženske osvobodjevati iz rodbinskih
spon ter so si po svojih potih iskale
kruha kot uradnice, učiteljice, pri
trgovini in v kontoarjih. S tem so bili
družinski očetje nekoliko razbremenjeni
in tudi njihovim hčeram je bilo olaj-
šano življenje, ker so bile samostojne,
pri svojem kruhu in ni bilo treba
doma čakati na kakega usmiljenega
ženina...

Tako so bile razmere nekaj let
dovolj ugodne in tudi hčere iz bolj-
jih družin so si rajše poiskale svojega
kruha, nego bi bile doma. Bilo je to
popolnoma prav, kajti delo daje ceno
življenju. Toda počasi se je začelo
polniti povsod, mest ni bilo več. Na
Češkem, kjer so imeli že prej dobro
razvito žensko šolstvo, se je že pred
nekaj leti pojavilo vprašanje, kam z
absolventkami ženskih šol. Saj so že
moške moči komaj dobile doma za-
služka in se je že začel eksport. Isto
je sedaj pri nas.

Da se izognemo krizi in da dobe
naše absolventke kruha, se nasvetuje,
da naši slovenski trgovci zahtevajo, da se
z njimi dopisuje slovensko. Na ta
način se prisili tuje trgovine in trdke,
da imajo v svojih komptoarjih naše
ljudi. To je prav. Kar se tiče pridnosti
in vestnosti, naše slovenske sile v
ničemer ne zaostajajo za drugimi.
Naši torej lahko dosežejo, da se jim
v tem smislu ugodno. To je čisto na-
ravna in opravičena zahteva, ki jo bo
vsaka pametna trdka in tovarna vpo-
števala, ker bo v njen dobiček. Toda
ni samo dolžnost trgovcev, da v tem
stavijo svoje zahteve, ampak cela naša
javnost ima pri tem veliko nalogo.
Zato se dotikamo tega važnega vpra-
šanja.

Mi mislimo, da je stvar provo-
kacije ali narodne nadutosti, ako n. pr.
na obmejnih postajah zahtevamo vozni
listek v svojem jeziku, ali če v uradu
govorimo slovensko, ali če zahtevamo
v gostilni ali trgovini slovensko po-
strežbo. Mislimo, da ni vredno, da bi
se nad tem kdo vznemirjal in se za-
dovoljimo z nemščino.

Toda tu ne gre za provokacijo.
Uradnik je uradnik in govori z vami,

kakor mora. Gre se tu za to, da pri-
dejo naši ljudje do kruha na naši
zemlji. Meščanske družine bodo morda
ob tej priliki, ko se gre za to, da
dobe njihovi otroci kruha sami naj-
bolj čutili, kako važno gospodarsko
geslo je: svoji k svojim. To geslo pa
se ne nanaša samo na to, da vedno
in povsod podpiramo svoja podjetja
in trgovine, ampak da tudi od tujih
firm, kamor se pogostoma radi ali
neradi zatekamo, zahtevamo, da z
nami občujejo slovensko, ker jih tako
prisilimo, da tudi tuje trgovine, ki
imajo med nami svoje odjemalce,
vzamejo v službo naše domače sile.

Pomislimo moramo, da se bo naš
naraščaj množil in da bo boj za kruh
vedno hujši. Zato se moramo zave-
dati kaj je naša dolžnost, ker tu ne
gre za osebe, niti za prazne besede,
ampak za naš obstoj, za našo splošno
korist.

Iz slovenskih krajev.

Iz Vrhnike. Kaplan Vovko jo je
popihal pred svojimi babjevernimi
pristaši v pribežališče preganjanih
grešnikov — v blaženo Švajco z omi-
mi svitlimi kronami, katere je pred
3 tedni nabral za deževne procesije.
Ker vsepravični Bog gotovo ne mara
na njegovo prošnjo poslati prepotreb-
nega dežja, ker namreč pozna tega
svojega nespokorjenega in porednega
služabnika, je zato prebrisanu kaplane
spravši kronce šlo na „luft“ v Svico,
kajti tu mu je postalo prevroče in ne-
prijetno, ker mu ne „rata“ dež, tako
kako ga je obetalo. Zdaj pa baje po-
šilja svojim ožjim somišljenikom, ki
pa niso kmetje, razglednice in
pozveduje za dež, kdaj da bo, da bo
upal nazaj priti. On že ve, da je naš
kmet blaga duša, a kadar pa vzroji,
je pa tudi jo! Nekteri, ki hočejo ved-
no kaj več vedeti, kot mi drugi, pa
celo trde, da se Vovko v Švajci knaj-
pa po navodilih svojega nadpastirja
za bližajočo se občinske volitve. Prej
naj napravi dež, če ga zna in more,
potem naj pa misli na volitve, katere
bi ga ne smele prav nič brigati —
Ne zdi se nam čudno, zakaj Bog ne
usliši Vovkove molitve za dež in je
nikoli ne bo.

Kopališče Toplice - Dolenjsko.
Mesec avgust se bliža svojemu koncu,
vendar je dolenjsko kopališče še ved-
no tako dobro obiskano, kakor o tem
času še nikdar preje. Velika sezija
traja letos izvanredno dolgo. Gotovo
je, da je vzrok temu lepo vreme,
mnogo pa tudi zdravilna moč vrelca.
Koliko je tu gostov, ki do sedaj še
niso poznali naših Toplic, in ki ne
morejo prehlaviti vpliva vode in lepe
okolice. Sedaj so tu med drugimi
slednji: Levstik Anton, nadučitelj iz
Ljubljane, Mally Lambert, trgovec iz
Gallenege; Semen Albin, mag. komisar
iz Ljubljane; Lakner C. z družino iz
Pulja; Recelj Alojzij, učitelj iz St. Jurja
pri Celju; Mjavc Jožef, c. in kr. pod-
polkovnik iz Ljubljane; Lackner Karl,
ravnatelj iz Brion; Dolenc Ivan,
c. in kr. kapitan iz Gorice; Linhard

Ana iz Gradca, Dr. P. Medvedšek iz
Gorice; Gajšek Jožef iz Kremsa;
M. pl. Scherer viš. pošt. kontrolor iz
Gradca itd. Posebno hvaležen pa je
dol Toplicam c. kr. pošt. oficijal g. Jo-
žef Zentrich iz Ljubljane, katerega je
putika več let tako zelo mučila, da
se je moral voziti z izvoščekom v
urad, hoditi pa je mogel le s pomočjo
g. Zentricha. A sedaj je zapustil zdrav in
vesel naše Toplice, obljubivši, da jih
iz hvaležnosti vsako leto obišče.

Iz Trsta. (Bonboni Flottenver-
eina.) Za časa rojstnega dne avstrijskega
cesarja nahajalo se je na Bledu
tudi mnogo Tržačanov. Kakor znano,
so se povodom praznovanja cesarje-
vega godu prodajali tudi takozvani
bonboni za „Flottenverein“. Prodajal-
ke so bile same nemške dame, ki so
Slovencem vsiljevale bonbone, kar se
je dalo. Iznebili smo se jih samo na
ta način, da smo slovensko odgo-
vori. Naravnost začudila pa sem se,
ko sem videla dr. Gregorina s celo
pestjo teh bonbončkov. Dr. Gregorinu
je gotovo znano, da s skupičkom teh
bonbonov država ne bo zidala slo-
venskih šol v Trstu, ampak podpirala
vojno mornarico, od katere nimamo
Slovenci nikakega dobička. Vprašam
dr. Gregorina, če ni znal nemških
dam zavrniti slovensko. Slovenci res
nimamo nobenega vzroka, navduševati
se za flottenferijske bonbončke. Vlada
naj nam da raje slovenskih šol.

Iz Borovelj na Koroškem. Širi
se menda med ljudstvom po Sloven-
skem vest, da bo „Sokol“ v Borovljah
razpuščen, oziroma da bo popolnoma
zaspal in to zaradi nesramnega za-
tiranja v prvi vrsti od naših ljubih?
nam oblasti in zraven še od doma-
čih renegatov in rajhovcev, kateri so
skoraj noč in dan na delu plačani z
nemškimi markami in šulverskimi
judeževimi groši. Vkljub vsemu temu
pa na tem mestu sporočamo javnosti
z vso gotovostjo, da naš „Sokol“
vkljub vsem tem zaprekom od ome-
njenih strani še živi in nadaljuje svo-
je započeto delo za Slovenstvo na
Koroškem. Pred par dnevi je bil po-
zvan od okrajnega glavarja br. staro-
sta J. Mišič, kateremu je osebno izročil
pravila društva „Sokolski Dom“ po-
trjena in katerega ustanovni občni zbor
bo že v nedeljo dne 27. t. m. Obenem
mu je tudi sporočil, da bo v kratkem
rešen tudi rekurs na prepoved nošnje
sokolskega kroja. Da je pa do tega
prišlo, da so zdaj proti nam jeli pri-
jaznejše postopati, kar je nam kot
enakovrednim tudi pristojno, se imamo
zahvaliti edino našim kranjskim
bratom, kateri so nam v našem boju
za obstanek prikočili bratsko na po-
moč. Na tem ima obilo zaslug dobra
mati „Gorenjska Sokolska župa“, po-
sebna zahvala pa gre bratu Dr. Ku-
šarju v Kranju, kateri je s stvarnimi,
dobro utemeljenimi besedami zago-
varjal brata starosta J. Mišiča, kateri
je bil klican k okrajnemu sodišču gle-
de udeležbe z leta v Škofjeloči. Vsa
čast in prisrčna hvala bratu dr. Ku-
šarju! Toliko v pojasnilo, da „Sokol“
v Borovljah na Koroškem ne spi.
R.

Zeleno ali suho cep- ljenje trt?

Vkljub skoraj leto za letom se
ponavljajočim neuspehom pri ceplje-
nju trt na zeleno se držijo vinograd-
niki še vedno trdovratno tega cep-
ljenja in so še danes mnogi med
njimi, ki mislijo, da le vinograd, ki je
zasajen, oziroma obnoven z na zeleno
cepljenimi trtami, dobro uspeva in da
le take trte dobro rade in rasto.

Temu seveda ni tako, kajti ravno
najstarejši trtni nasadi na Kranjskem,
to so državne trtnice, od katerih ob-
stoji n. pr. državna trtnica v Kosta-
njevici že od leta 1884, so zasajeni
s trtami, cepljenimi na suho. Te trte
pa še danes, po 27 letih, jako dobro
rodijo in rasto!

Kdor ne verjame, ta naj gre tja
in naj se jih ogleda!

Seveda morajo biti na suho cep-
ljene trte, ki jih sadimo v vinograd,
dobro zaraščene.

Mnogi gospodar. ki je imel ne-
uspeh s trtami cepljenimi na suho, je
tega sam kriv, ker ni pazil in je ku-
pil, oziroma sadil v cepilnem mestu
slabo zalite trte.

Slabo zaraščena cepljenka ne do-
biva zadosti hrane iz zemlje, na ce-
pilnem mestu se sok ustavlja, trta
postane gobava in končno usahne.

V zadnjih desetih letih se je cep-
ljenje na suho zelo zboljšalo s tem,
da se je tudi pri nas upeljalo leta
1901 prvič od Francozov priporočeno
stratificiranje (siljenje) suhoceplje-
nih trt.

Podpisani je koj leta 1902 pričel
delati poskušnje s tem cepljenjem in
nekaj let pozneje se je pri državni
trtnici v Bršlino zgradila v to svrhu
posebna silnica.

Stratificiranje trt obstoji v tem,
da se cepijo spomladi meseca aprila
ameriški ključ ali reznice s kratkimi,
enočesnimi cepički po načinu angleške
kopulacije.

Trte se potem, ne da bi se jih
kaj povežalo, vložijo v posebne zaboje,
najbolj v vlažno žaganje ali šoto, po-
krijejo se z drobnim lesnim ogljem in
mahom ter se postavijo na gorak in
vlažen kraj (v hlev. sobo, gorko leho
ali silnico), kjer ostanejo kake tri
tedne.

V tem času se pri zadostni vlagi
in toploti na cepilnem mestu dobro
zalijejo, napravijo korenine in odže-
nejo.

Na to se posade tako siljene trte
v dobro zemljo, kjer se do jeseni še
bolj čvrsto zarasto, vkorenijo in dajo
lepe, enoletne cepljenke, ki se jih spo-
mladi drugega leta sadi na stalno me-
sto v vinograd.

Nekateri sadijo tudi stratificirane
trte takoj, naravnost iz zabojev v vi-
ograd, po dve k enem kolu in tudi to
se v dobri, globoki zemlji in ob
ugodnem, spomladi ne presuhem vre-
menu, prav dobro obnese.

Boljše pa je vložiti stratificirane
(siljene) trte prej v zemljo in jih še
le drugo leto saditi v vinograd, zato

ker so takrat že bolj močne in suho
ter druge neugodnosti vremena lažje
prenašajo.

Pri dobrem oskrbovanju, zlasti
pa v dobrih, ugodnih letih z zadostno
vlago spomladi in zadostno gorkoto
poleti, se dosežejo na ta način kar
čudovito lepi uspehi.

Od 100 cepljenk, ki se jih vložijo
v zaboj, odpade jih pri siljenju komaj
5 do 6 k večjem 10. In od sto takih
cepljenk, ki se jih na to vsodi v zem-
ljo, se jih do jeseni lahko 60 do 70
prav popolnoma zaraste.

Posebno krasen uspeh tega cep-
ljenja je videti letos v državi trtnici
v Bršlinu pri Novem mestu.

Trte so naravnost krasne, neka-
tere vrste imajo že nad en meter dol-
ge, močne mladike.

Priporočam vinogradnikom, kakor
na primer izletnikom, porotnikom,
sejmarjem in sploh vsakemu, ki ga
pripelje pot v Novomesto, da ne za-
mudi prilike, da si te trte ogleda.
Tudi drugo državno trtnico (v bližini
mesta) jim priporočam za ogled, ker
je vkljub suši letos v posebno lepem
stanu. Videti je tam razne žlahtne
vrste trt, cepljene na raznih podlagah
v rodečem stanu.

Oglusijo naj se pri delovodju dr-
žavnih trtnic gosp. Antonu Globel-
niku v Bršlinu, oziroma pri podpi-
sanem.

Prvi ima tudi sam jako lep vino-
grad v Trški gori, zasajen deloma s
stratificiranimi cepljenkami, ki jih je
sadil letos iz zabojev naravnost v vi-
nograd.

Stratificiranje trt ima pred zele-
nim cepljenjem sledeče prednosti:

1. Cepljenje se vrši v času, ko ni
toliko dela kot v času zelenega cep-
ljenja.

2. Za cepljenje, ki gre hitro od
rok, ni treba lepega vremena in dra-
gih gumijevih vezi.

3. Nabava cepičev je lahka, ker
se suhi cepiči, to je enoletne mladike,
ki spomladi odpadejo pri reznji, do-
bijo lahko povsod. Ako želimo cepiti
kake posebne vrste, dobimo cepiče
lahko iz poljubno oddaljenih krajev,
kar je pri zelenih cepičih nemogoče,
ker se posuše.

4. Uspeh cepljenja ni odvisen to-
liko od vremena kot pri zelenem cep-
ljenju, zato je skoraj vedno boljši kot
pri zelenem cepljenju.

5. Kadar je vinograd enkrat za-
sajen, odpade vsako drugo, drago in
zamudno delo, kakor obiranje divjih
izrastkov, grubanje itd. pri zelenem
cepilju.

6. Vinograd, zasajen z dobrimi,
svežimi, na suho cepljenimi trtami
kaže v drugem letu k večjemu 5 do
10 odst. odpadka, to se pravi, da se
od sto zasajenih, cepljenih trt navad-
no samo 5, v najneugodnejšem slučaju
pa 10 ne prime in jih je treba drugo
leto presaditi. Zato je vinograd zasa-
jen s cepljenkami koj v drugem letu
veliko bolj enakomerno kot pri zele-
nem cepilju na mestu.

7. Na morebitne ugovore, da ze-
leno cepljenje trte hitreje rasto in
prej rodijo kot na suho cepljene, mo-

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

Zahropel je:

— Bodi moja!...

In ker ona ni rekla ničesar, je nenadoma nekako zarjul ter
z žarečim očesom in pijanim umom planil nad njo.

Ta hip pa je odletel nazaj in zakrčal od bolečine.

— Ah! Beračica! Hči beračice!...

In zdajci so se usule psovke iz njegovih spačenih ust,
dočim je skakal okrog Bianke in mahal z roko, od katere mu je
debelo kapljala kri.

Kajti Bianka je krčevito stiskala v desnici majhno, drob-
čkano bodalce, ki pa je bilo ostro in nabrušeno, mojstrsko delo,
krasen in smrtonosen umotov slovečega milanskega mečarja.

Še enkrat je Bembo naskočil in odskočil, zadet nad ko-
molcem.

Bianka, nepremična, pozorna, brez diha, vsa zmrzla od groze,
preplašena po svoji lastni drznosti, ni storila niti ene nepotrebne
geste; čudna hladnokrvnost jo je držala pokoncu; njena bistro-
vidnost, podeseterjena v trenutku nevarnosti, jo je že naprej opo-
zarjala na nevarnost.

Ta nema borba je trajala nekaj minut.

Bianka je dobro vedela, da je izgubljena, ako se Bembo
posreči položiti roko nanjo.

Ni se mu posrečilo.

Ko je dobil tretjo rano, se je umaknil za nekaj korakov,
besno zasopel, otrli si znojno obličje in si obrisal kri, ki je cur-
ljala iz prask, zadanih mu od dekličinega bodala.

— Dobro, je zagodrnjal naposled, dobro, kar mirujte...
ne bom se vas dotaknil...

Renčal je kakor dogaj, ki po boju liže svoje rane in obenem
pazi na nasprotnika. Iskal je sam v sebi poslednjega sredstva,
kako bi mogel ukrotiti Biano.

Naenkrat je vprašal:

— Kaj bo z vami? Kam hočete iti sami v tem gozdu? Ali
ste vsaj pripravljeni, vrnite se z menoj v Benetke?

To pot mu Bianka ni več odgovorila; zadovoljila se je s
tem, da je napravila z glavo nekako znamenje.

— Ali se nočete vrniti z menoj? je povzel Bembo z mir-
nostjo, ki je zbudila v deklici strah.

Ona je zganila glavo kakor prej.

— Dobro! Poslušajte me še enkrat, poslednjikrat. Potem
vas rešim svoje navzočnosti. Hočem vas privedi nazaj v Benetke.
Hočem. In to se bo zgodilo. Prišežem vam, da vso pot ne bom
zinił besede, niti se vam poskusil približati. Razumite me dobro.
Vi nočete biti moja: naj bo. Toda če je že tako, potem nočem,
da bi bila koga drugega. Ali se vam zdi to čudno?

In ker je videl, da ga posluša pozorno, je nadaljeval:

— Še en trenutek, pa vam bo na pristo voljo, ali da me
spremite v Benetke, ali da greste svojo pot, kamorkoli se vam
že zdelo primerno. V prvem slučaju se vam ne zgodi nič žalega,
to vam prišežem. V drugem slučaju se hočem strašno maščevati.
In da se boste mogli svobodno odločiti, kaj storite in česa ne,
je prav, da vam razložim, kakšno bo moje maščevanje...

Premolknil je ter globoko zasopel; in Bianka je videla z
grozo, da se je vrnil na Bembove ustnice ostudni smehljaj, ki
se ga je tolikanj bala.

Kardinal je nadaljeval:

— Pravkar sva govorila o vaši materi. Vi si morda mi-
slite, da je samo kurtizana in nič več. Bodisi zaničevana, a dru-
gega nič. Tako si mislite, kajne? Razočarati vas moram. Vaša
mati prebiva v Benetkah v prekrasni palači, ki je sama zase
vredna petstotisoč srebrnjakov. Niti vi, niti nihče drugi ne ve,
kako je postala lastnica te palače. Ch, zelo preprosto. Lastniku
palače je bilo ime Ivan Davila. Bil je član Sveta Desetorice.
Patricij je bil. In ta Ivan Davila je umrl od morilske roke dva
dni potem, ko je napravil oporoko, v kateri je zapustil svojo pa-
lačo vaši materi, kurtizani Imperiji... Ali še vedno ne razu-
mete?... Vaša mati je morilka Ivana Davila...

— O groza! je zaječala deklica, čuteča, da ji pešajo
moči.

— Aha! Zdi se, da vas začnjam zanimati?... Zdaj pa
vedite tudi, da imam dokaze in priče tega umora, priče, neopo-

rekljive po svojem značaju in po visoki stopnji, ki jo zavzemajo
Kaj pravite k temu?... Zakaj molčite?...

Pomolčal je par trenutkov, preden ji zada poslednji udarec,
dočim je Bianka trepetala in omahovala ter se z neverjetnim na-
porom branila omedlevice.

— Poslušajte, je zaključil Bembo. Ako greste z mano v
Benetke, ne povem ničesar, ako pa se vrnem sam, podam
ovadbo takoj po svojem priходу: vašo mater primejo jutraj
zarana ter jo postavijo pred sodišče, in preden mine štirinajst
dni, pade njena glava pod krvnikovo sekuro.

Če bi bil Bembo silil vanjo, bi bila Bianka nemara mislila,
da laže. Toda Bembo je prišlo v tem položaju tisto nenadno
navdahnjenje, ki je potrebno za odločitev zmage.

Ko je dogovoril, ji je obrnil hrbet ter odšel mirno in se s
počasnimi koraki izgubil v nočno temo.

Trenutek je bil za Biano strašen: imela je na izbiro svojo
lastno smrt in smrt nje, svoje matere. Groza misli, da bi prišli
njene mater, vrgli jo v ječo in jo tirali nato na morišče, je bila
hujša. Vztrepetala je po vsem životu, a nato je čudno pomirjena
dohetela Bembo in začela hoditi za malo svetilko-slepico, ki se
je gugala v kardinalovi roki.

Stopala je vsa bleda, z nenavadnim dostojanstvom, ki ji je
dajalo čisto drug obraz.

Bembo jo je slišal za seboj, a ni okrenil glave.

Nema, globoka radost mu je silila v glavo, obenem z
divjim ponosom, da je ukrotil upornico in da jo vodi zdaj s
seboj, za pramnom svoje male luči, podobne zlovesči zvezdi, ki
gre svojo pot — pot zločina.

Samo zdajpazdaj mu je sklenje ran, zadobljenih na roki,
izvabilo kak glas, podoben srditemu renčanju. In prišlo mu je
na um, da bi bila Bianka njegova, ko bi ne bila imela svojega
ličnega bodalca. Da je Bianka oborožena z bodalcem, se mu je
zdelo sicer nekaj čisto naravnega. Njegove misli so se polagoma
oprijete le igracke, ki jo je bil videl bleščati v dekličinih rokah
in katere se je posluževala z nerazumljivo spretnostjo. Premišljal
je, s kakšnim sredstvom bi jo razorožil.

In mahoma je vzrastla v njegovem duhu misel:

(Daje.)

ram odgovoriti, da to ni res.

Ce letos zasadi cepjenko, bo v dveh letih ravno tako lepa, kot na zeleno cepljena trta.

Pomisli! moramo namreč, da je pri zelenem cepljenju treba najprvo zasadi divjo, ameriško trto, in potem dve leti čakati predno je za cepiti.

Potom suhega cepjenja si pa vzgojimo cepjenko lahko že leto prej, predno mislim rigolirati doma na vrtu in spomladi drugega leta, koj po rigolanju, ki sem ga po zimi izvršil, sadim že cepljene trte v vinograd in potem imam mir!

Predno so obenem sajni divjaki za cepiti, so te cepjenke že dve do tri leta stare in že nekoliko rodijo.

8. Neprecenljive vrednosti je pa suho cepjenje zlasti za kraje z bolj mrzlim podnebjem, kakor n. pr. žužemberški, radeški, zatiški, litijski in deloma tudi mokronski in trebanjski sodni okraj.

Vsled bolj mrzlega podnebjaja je tam mogoče, če le pozno (v drugi polovici junija ali še pozneje) na zeleno cepiti.

Pozno cepljenje se ne prime tako rado kot zgodnje, cepjenke dobro ne dozore in potem ali po zimi pozebejo, ali pa pogubane v zemlji segnjajo.

To so že zdavnaj spoznali vinogradniki nekaterih naprednih občin teh okrajev, kakor St. Janž, Tržišče, Mokronog, St. Rupert itd. Marljiva mokronska kmetijska podružnica cepi na leto 100.000 in več trt na ta način in še to ne zadostuje, kupujejo jih še drugod, kajti samo šentjanski občina porabi na leto 50 do 70.000 trt, od tega pa večji del na suhocepljenih, stratificiranih trt.

Tudi v drugih okrajih, zlasti v vipavskem in trebanjskem sodnem okraju, se bavijo nekatera društva in tudi posamezni kmetje s pridelovanjem cepljenk potom stratificiranja.

To je gotovo posnemanja in hvale vredno.

Zato naj bi se ta način cepljenja sploh povsod udomačil.

V to svrhu prireja podpisani pri državni trtnici v Brslinu vsako leto cepilne tečaje, pri katerih se lahko vsak vinogradnik temu cepljenju priuči.

Žalibog je udeležba prav slaba, letos je n. pr. prišel k tečaju samo en posestnik. Pri taki brezbriznosti ni čuda, da ne napredujemo!

Podpisani je spisal tudi knjižico o tem cepljenju, ki jo je izdala c. kr. kmetijska družba v Ljubljani.

Naj vsi pripomočki, kakor tudi te-le vrstice vinogradnike privedejo do tega, da se poprimajo suhega cepljenja in stratificiranja (siljenja) trt in da si s tem znatno olajšajo obnovitev po trtni uši uničenih vinogradnikov.

B. Skallcky,
c. kr. vinarski nadzornik.

DNEVNE VESTI.

"Jutro" pred sodiščem. Danes ob 5. uri popoldne se vrši pri deželnem sodišču, št. 79 v I. nadstropju javna obravnava o našem ugovoru proti zaplembi pondeljke številke "Jutra", v kateri smo poročali o veselici "Flottenvereina" v Unionu.

Proti praznovanju se najbolj bori katoliška cerkev, je ponosno za-deklamiral "Slovenec", ko smo mi objavili vražarske "Sanje Matere Božje" kot zgled, kakšna je "vera" našega "dobrega, vernega ljudstva". Kdor pozna zgodovino, bo že vedel, kako je bilo s katoliško cerkvijo in vražarstvom. Danes nam je poslal kot nov zgled prijatelj staro (tudi v jezikovnem oziru zelo zanimivo) molitveno knjižico z

naslovom: Duhouna Brana, prad duhounah- inu shuotnah Nauarofth sakobart per fabe nofsiti. U' katirei fo mozhni Shegni inu Shebranje, katiri fo od fama Boga osnanuani, od te Zirkle, inu S. S. Ozhetou storjeni, inu od Papafha Urbana VIII. unkadani, krus S. Kolmana poterdjeni bli. K' troshenlj ufah teh, kiri na vodi, inu na semli raishajo, da bojo skuz to muhze te Brane prad ufuni navarofthami obuuaruni. Is memshkiga u to suovenko Spraho sprabernjana, inu drukana u' Köln u' tam lete 1740. — V tej knjižici najdemo poleg raznih "žegnov" zoper "copernijo", "žebnanj", "buhstakov za kugo", raznih "močnih perporočanj" itd., itd. tudi "Sanje Matere Božje" (na str. 93), v bistvu take, kakor v oni knjižici, ki smo jo zadnjič omenili, in pa (na str. 79) "Anu lepu resojenje, katere je Christush tam SS. 3 Devizam Elisabethi, inu Brigithi inu Mehtildisi resodou", ki je tudi skoro dobesedno obeženo v zadnjič omenjeni knjižici. "Slovenec" ne bo utajil dejstva, da je naše ljudstvo silno praznovorno. Kako je to, da do danes katoliška cerkev tega ni izkorenila? Ali ne more? Ali neče? Mi mislimo; oboje. K zanimivi knjižici se bomo še povrnili, da še malo pokažemo praznovanje, ki se je uganjalo (in se še uganja) pod firmo in zaščito vere in cerkve med našim "dobrim, vernim ljudstvom".

K ločitvi deželnega šolskega sveta Štajerskega. V eni zadnjih števil "Jutra" izraža nekdo pri vprašanju glede ločitve štajerskega deželnega šolskega sveta željo, naj se glede tega vprašanja vpraša za mnenje tudi učiteljstvo. Če bi mene ko povprašal, bi odgovoril tako-le: Poznate me kot morda malo prefanatičnega Slovenca, veste, da bi dal življenje za svoj narod ter tudi veste, da črtim Nemce bolj kot samega hudiča. Ako mi je pa izbirati med nemško-nacionalnim deželnim šolskim svetom ter med slovensko-klerikalnim si izberem — prvega! Naš štajerski deželni šolski svet res na vso moč protežira nemško učiteljstvo ter podpira ustanovitev nemških šol (to se bo tudi potvrdilo in še v večji meri godilo, če prevzamejo klerikalci le slovenske šole na Štajerskem), a nikdar ni čuti, da bi bil kateri slovenski učitelj radi narodnosti kaznovan, kar pač prebogost vidimo na Kranjskem. V štajerskem deželnem šolskem svetu sedijo res Nemci, ki so pa — resnici na ljubo povedano — precej pravični možje, kar bi naši klerikalci niti svojim rodnim bratom nasproti ne bili. Moje mnenje je torej: Ogromna večina slovenskega učiteljstva je proti delitvi deželnega šolskega sveta na način, kakor si žele klerikalci. Ako vendar gospodje klerikalci tako ukrepejo, da bo učiteljstvo zagotovljeno, da se s šolo in z njim ne bo postopalo krivično, pač pa vsaj tako pošteno kot doslej, ter da se ne bo nikdar pozabilo koristiti narodovih, sem uverjen, da bo slovensko štajersko učiteljstvo z radostjo pozdravilo svoje nove "višje", ki bodo sinovi iste matere kot oni sami.

Štajerski učitelj.

Še "Flottenverein". V "Jutru" je dal nekdo duška občutkom, ki jih je imel minuli teden na Bledu, ko so prodajali "bonbone" za Flottenverein in so ga šikanirali po nemško. Če že Nemci uganjajo špale, le naj jih med seboj; neumno pa je, da so prodajale "bonbone" in trgale podplate slovenske dame, ki so po vrhu še hotele prepričati ljudi, da gre za vdove in sirote, dočim je označevala pravi pomen tega "prepotrebne" društva mala brošurica, ki je bila priložena "bonbonom". Neverjetno, ampak res je, da je bila neka slovenska dama

huda in je visoko dvignila nos, ker so jo Gorianke zavrnile češ: Ako bi bilo za Sokola ali Ciril-Metodovo družbo iz srca rade — ampak tako... Ali res nima slovenska gospoda drugih skrbij? V nedeljo je bilo baje na Bledu vse polno čepic, ki jih smejo "gnadigst" nositi "Flottenvereinerji" in — govori se — da je bilo mnogo Ljubljancov. Bo pač zmota!

"Jezikoslovci" pri "Slovencu" so "pogrnjali" novo besedo: za nemško Leimfabrik — "limtovarna". Mi bi svetovali tem jezikoslovcem sledeče besede: za Kaffeehaus — "kofehiša", za Papierhandlung — "papirtrgovina", za Zuckerbäckerei — "cukerpekarija", za Schprachlehrer — "šprahučitelj", za Fernrohr — "ferncev", za Schreib-tisch — "šrajbmiza" itd. itd. Ko bodo "jezikoslovci" pri "Slovencu" v rabi teh in podobnih besed dovolj izurjeni, jim bomo dali še par novih umestnih nasvetov, kako bi se dal slovenski jezik primerno "preurediti".

Popravek. Poročali smo včeraj o katoliških industrijih, tovarnarih, podjetnikih itd., da bodo na podlagi in po inicijativi četrtkovega "Slovenčevega" uvodnika zvišali svojim uslužbencem plače. Mi smo se te vesti resnično razveselili, pa naše veselje je bilo zelo kratko, kajti danes smo dobili od Katoliške tiskarne, Katoliške knjigovodnice, podjetnika Lončariča, stavbenika Scagnetija, tovarnarja Polaka, hotela "Union", stavbenika Ogri-na, mizarja Rojine in drugih popravke, v katerim nam poročajo, da ne bodo plač svojim uslužbencem zvišali ne za 50 % ne za 40 % — da jih sploh ne bodo nič zvišali. Posebno hud je bil mizar Rojina, ker smo pisali, da bo zvišal plače kar za 80 %; očital nam je, da se iz njega norca delamo. To seveda nikakor ni opravičen očitek, kajti mi smo za trdno mislili, da je ona vest resnična. Nam je res jako žal, da smo bili mistificirani. Ne moremo si pa kaj, da bi pri tej priliki ne izrazili svojega velikega začudenja nad dejstvom, da katoliški industriji, tovarnari, podjetniki itd. tako malo dajo na lepe "Slovenčeve" nasvete. Niti eden se ni odzval in po- višal plač svojim uslužbencem, ki prav tako, kakor vsi drugi, trpe vsled dra- ginja! Nam se prijatelj "Slovenec" resnično smili, da uživajo njegovi na- sveti tako malo upoštevanja celo med najozjimimi njegovimi somišljeniki!

Čemu Nemcem in Lahom na ljubo? Naši obrtni in trgovski krogi so v narodnem oziru na zunaj vse premalo odločni in samozavedni, na drugi strani jim pa manjka narodnega ponosa. Nemške potnike, nemške korespondente si drže "tudi" — sloven- ske" trgovske firme in blago naročajo v Trstu pri Italijanih z italijanskimi pismi, pri nemških tovarnarih na Du- naju, v Pragi, v Šleziji in na Gornje Avstrijskem pa v nemškem jeziku, ko imajo ti ljudje vendar oni od nas ogromen dobiček in ne mi od njih! To je v narodnem oziru nedopustno in nič manj sramotno! Mi dajemo tujcu masten dobiček, zraven tega pa mu lezemo še z nemškim pismom in naročanjem (sploh z nemško kores- pondenco!) pod peto! Naj si tuje firme oskrbe in nastavijo naše ljudi v svoje komptoare, če hočejo pri nas Slovenceh kaj zaslužiti! Koliko naših strokovno-izobraženih fantov in deklet čaka vedno na službi! V svoje službe jemljimo svoje — ljudi!

Kako bi se pospeševal tjujski promet na Kranjskem. Ljubljanski kazinotski dopisnik "Grazer Tagblatt" se bridko pritožuje, da se na Kranjskem premalo skrbi za povzdigo tjujskega prometa. Seveda se mora obenem vsak takoj prepričati, da mu je to konečno popolnoma vseeno in da

pes tace popolnoma drugam moli. To se že sprevodi iz nasvetov, na kak na- čin bi se zamogel povzdigniti promet. Po želji kazinotskega dopisnika bi morali zginiti vsi slovenski napisi na go- stilnah in trgovinah, dalje vse sloven- ske orientacijske table, gostilne bi morale imeti samo nemške vžigalice itd. Le na ta način bi se baje po- vzdignil tjujski promet na Kranjskem. Na take kazinotske bedarije se res ne izplača odgovarjati. Verjamemo, da bodo naše kazinote slovenski napisi in to tembolj, ker se morajo nemški tujci na lastne oči prepričati, da so ti kraji slovenski in da Kranjska ne spa- da "zu den deutschen Alpenländern". Sicer se pa trezni Nemci nikdar ne bodo spodtikali ob slovenske napise in vžigalice, tega je v svoji budalosti zmožen le kak ljubljanski kazinot.

Vprašanje na predstojništvo c. kr. državne železnice v Ljubljani? Je-li znano, da neki Jakob Lajovec, voznik iz Spodnje Šiške prevažuje premog iz skladišča na vse kraje po Šiški, Ljubljani, Udmatu, Glincah, Rožni dolini, Viču in dalje n e ž e l e z - ni č a r j e m po železničarskih cenah? Je-li to dovoljeno ali ne? Mi drugi z davki obloženi premogarji pa ni- mamo pomoči proti tej veliki neopra- vičeni konkurenci. Ker upamo, da se slavno predstojništvo ne strinja s tem postopanjem, prosijo odpomoči pre- mogarji.

Načelstvu južne železnice v Ljubljani priporočamo, da sprevod- niki brzovalov in ekspresnih vlakov pouči, da imajo med Radgono in Trstom imena postaj klicati nemško in slovensko, ker tečejo ti vlaki tod po slovenskem ozemlju! Ta go- spoda iz komoditete ali pa mrznje do našega jezika postajnih imen sloven- sko sploh neče klicati. Kako naj naš preprost človek potem ve, na ka- teri postaji se nahaja.

Vojaške vaje in poljska škoda. Kmetovalci, ki se jim med vojaškimi vajami napravi na poljskih pridelkih škoda, naj jo dajo takoj po odhodu vojakov ciniti in naj jo naznanijo potem vojaškemu poveljstvu. V tem oziru treba energično nastopati, ker oblasti te škode itak v polnem obsegu ne povrnejo!

Mestna posredovalnica za delo in službe ima za načelnika gosp. D., kateri je sicer vse časti vreden mož, samo da bi se bolj prijazno obnašal napram gospodinjam, katere iščejo služkinje. On ima menda kot uradni- samo posredovati, ne pa tudi svoje osebno mnenje izražati in se pogajati za plačo služkinj; to naj prepusti medsebojnemu dogovoru gospodinje in služkinje. Za danes dovolj.

Potnik tvrdke Schicht z milom Fantini ložira v Celju v "Deutsches Haus". To ni lepo od njega, ker se pri trgovcih izdaja za Slovenca. Upa- mo, da se poboljša!

Za pogorelce v Mokronogu se bodo pobirali prostovoljni prispevki na koncertu Slovenske Filharmonije, ki se vrši v nedeljo v Zajčevi restavraciji "Bellevue". Več v inseratu.

Shod narodno-radikalnih abitu- rijentov v Postojni. Vabimo vse na- rodno-radikalne abiturijente na drugi shod narodno-radikalnih abiturijentov, ki se vrši 1. in 2. septembra v Po- stojni po sledečem sporedu: Prvi dan: Ob pol 4. uri popoldne otvoritev sho- da. Sledi predavanje: Gimnazijska leta.

Naročajte, ponu-
dite, zahtevajte
in pijte samo

Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislj voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatino, pošta Guštanj, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

(Tov. Fran Lipah). Drugi dan (dopol- dne): Ob 8. uri sestanek zaupnikov. Ob 9. uri se predavanja nadaljujejo: Realec kot bodoči tehnik. (Tov. Hinko Prelovec). Dijak v narodnem vprašanju. (Tov. Andrej Lah). Popoldne: Narodno gospodarstvo in radikalizem. (Tovariš Jeraj). Zvečer prijateljski sestanek v Hotelu National. — Pripravljalni od- bor za shod narodno-radikalnih abitu- rijentov.

Občinske volitve v Sp. Šiški. Reklamacijsko postopanje je zakljn- čeno. Zanimivo je, da so od trideset nemških reklamacij rešene, povoljno samo tri, medtem, ko so reklamacije, vlozene od strani narodno-napredne stranke, rešene vse povoljno; Nemci so pač reklamirali volilno pravico za one, ki je po zakonu nimajo, napred- njaki pa samo za one, ki res morajo imeti volilno pravico.

Ljubljana se modernizira. Pod- jetnost izvoščeka g. Steleta, ki si je nabavil lep avtomobil, nas veseli, ker vidimo iz tega, da se med nami še vedno najde podjetnih ljudi, ki se ne bojijo napredne tehnike, ampak sprej- mejo brez predsodkov novotarije, ako mislijo, da bodo imeli od njih koristi. Avtomobil je zelo lep, na njem je prostora za šest oseb in za šoferja- izvoščeka. Avtomobil ne dela čisto nobenega ropota in se ga pri najh- trejši vožnji skoraj niti ne sliši. Gosp. Stele je izoboren šofer in občinstvu bi priporočali, da se poslužuje tega avto- mobila, ker ne samo, da se bo vozilo prijetno, nego tudi podpira podjetnega slovenskega obrtnika. S časom si go- tovo nabavijo avtomobile tudi drugi ljubljanski izvoščeki in Ljubljana bo kmalu tudi v tem oziru moderno mesto.

Zopet požar? Pozno zvečer se je včeraj po Ljubljani razširila vest, da je Bela cerkev na Dolenskem v ognju. Podrobnosti še niso znane.

Nogometna tekma med kranj- skim in ljubljanskim moštvo se vrši v nedeljo ob 5. uri popoldne na trav- niku pod Gaštajem. Tekma bo zani- miva, ker na obeh straneh nastopijo najboljši slovenski footballisti.

Petindvajsetletnica postojnske Ciril-Metodove podružnice se bo 8. septembra proslavila z veliko na- rodno slavnostjo na vrtu hotela pri Kroni. Slavnostni govor bode imel tržaški Slovenec. Sicer pa se bo ves- elica izvršila z vsem običajnim spo- redom: godba, petje, tamburanje, pa- viljoni, ples, kegljanje na dobitke, sre- čolov, narodne igre itd. Ker bode za- bava v prijazni Postojni gotovo zelo prijetna in je dobiček namenjen novi St. Jakobski Ciril-Metodovi šoli v Trstu, je pričakovati velike udeležbe tudi iz Ljubljane in Trsta, to pa tem- bolj, ker si vsakdo ob tej priliki lahko ogleda Postojnsko jamo.

Za Ciril - Metodov obrambni sklad so se nadalje prijavili sledeči p. n. gg. in društva: Ciril-Metodova podružnica v Starem trgu. Izvenaka- demična podružnica na Dunaju, 250 K. Neimenovan v Ljubljani, 200 K. Po- družnica na Verdeljci, 200 K. Prijatelj umrlega g. Stefka Pogačnika v Ljub- ljani, 200 K. Mariborsko samsko omizje, 60 K. Tržaške "Sokolice" v Trstu, 200 K. Ciril-Metodova družba pri Sv. Jakoba v Trstu, 200 K. Neimenovan iz Trsta, 100 K.

Slovenske Filharmonije popoln orkester koncertira danes pod vod-

MALI LISTEK.

I. E. RUBIN.

Navadna drama...

Mestna slika.
(Dalje.)

Petruša jo je spremlil do doma. Govoril je malo in hvalil samo lepi večer. Ko sta prišla na stopnice, sta obstala in si podala roko. Nekaj časa sta oba molčala. "Magda", je rekel Petruša šepetaje, "ali me imaš rada?" In objel jo je okoli pasa nežno, bo- ječe...

"Da," rekla je Magda in ga pri- jela za črne sprednje lase.

"Pa me poljubi, če me imaš," je rekel Petruša,

Pretrleslo jo je po celem životu in v srcu jo je zabolelo, kot da jo je zalila kri in ne odteče več od srca. Vroče ji je postalo naenkrat. Poljubiti Petrušo! — Še nikdar ni nikogar pol- ljubila, da bi vedela. Petruša je držal obraz proti nji, pripravljen za poljub in njegove ustnice so se gibale v smehu, zraven pa je gibal z malimi brčicami. Pogledala mu je v oči in se spomnila vsega. kar je bilo že lepega odkar pozna Petrušo. Kako ga je vča- sih čakala, ko ga ni bilo: takrat bi ga bila objela z veseljem, se ji je zdelo, ako bi se bil nenadoma prikazal, tudi

če bi bila gospa zraven. Ne bala bi se bila nikogar. In zdaj njo prosi za poljub. Vse je plačal za njo v gostilni, nihče drugi bi ne plačal...

Sklonila je glavo in čutila je, kako je prijel Petruša z obema ro- kama njeno glavo in jo začel poljub- ljati. Tudi ona ga je poljubila in ko ni odnehal, je rekla:

"Pusti me, saj si dobil, kar si hotel."

"Magda," je rekel, "jaz te imam tako rada. Ali imaš tudi ti mene rada?"

"Seveda te imam rada," je šep- nila.

"Pa ko bi prišel kakšen višji — vidiš, jaz sem hlapec."

"Petruša, bodi tiho," je rekla, kajti videla je, da mu je hudo, da je hlapec.

"Vidiš, Magda," je rekel otožno, "jaz bi bil lahko več, mnogo več, pa niso hoteli. Mati je umrla v bolnici, prišel sem v roke varuhu, imel sem svojo doto, v šolo sem hodil, lahko bi bil postal gospod, pa me je varuh vzel iz šole, češ, da je škoda denarja, jaz kot otrok sem bil vesel, da grem iz mesta, živl sem pri njem brez skrbi, pasel sem mu krave in ko sem se zavedel, ni bilo dote in jaz sem bil hlapec..."

Videla je, kako mu je zastajala beseda, ko je pripovedoval svojo pre-

teklost in ves je trepetal. Zazdelo se ji je, da joka. Pritisnil jo je k sebi in ko jo je poljubil, je začutila, da ima obraz moker od solz, tudi njo je posilil jok, poljubila gu je in rekla:

"Petruša, moj Petruša, saj te imam vseeno rada."

"Da, Magda, zadovoljen sem, ali jaz bi te rad osrečil. Vidiš, prišel sem nazaj v mesto, vse mi je bilo znano. Tu sem letal kot otrok in mnogo to- varišev sem že poznal. Eni so hodili v šolo, drugi so bili v službah, drugi so bili rokodelci, samo dva sem sre- čal, ki sta bila nič, kakor jaz; sedela sta za vodo na ograji, kadila sta ci- garete in se smejala celemu svetu in ogovarjala ženske, ki so šle mimo, z nesramnimi besedami. Govoril sem z njima in sta se mi smejala, ko sem rekel, da hočem do svojega kruha. Hvalila sta svoje življenje in rekla, da je neumen, kdor dela, da se lepo živi brez dela. Vidiš, Magda, ta dva niti nečeta višje, Rada sta raztrgana, lačna, rada zmrujeta in se ne menita za za ljudi, samo da sedita na ograji za vodo in kadita cigarete. Jaz pa si želim višje, višje, tja kamor bi lahko, ču- tim, pa ne morem, ker je prepozno, in ti bi šla z menoj tja, jaz bi te pe- ljal, pa bi bila srečna, ti in jaz, Ma- gda, zdaj pa sva tu nizko, ti si dekla, jaz hlapec in zaprta je pot do tja in iti morava po poti, kot sva začela, in

gledati gori, kjer hodijo drugi, sre- češ, kjer bi lahko hodila midva."

Vzdihnil je in jo zopet objel. — Ona ga skorej ni razumela. Upil se je nekoliko, je mislila, in zdaj mnogo govori, pa sanja o nečem, kakor otrok.

"Kaj pa hočeš?" ga je vprašala in držala roko na njegovi glavi.

"Ah, da bi vedela ti, kaj hočem. Nihče me ne razume, če me ti ne in hudo je na svetu človeku, če ga nihče ne razume. Jaz sem hlapec na zuna- nje, pa nisem hlapec, čutim, da nisem in to je hudo, to boli."

"Saj nisi tak, kot so drugi," je rekla, da bi ga potolažila, kajti njego- ve besede so bile bolj in bolj trde in pritiskal jo je bolj in bolj nase.

"Vidiš, Magda, jaz čutim. Ko bi me bil moj varuh pustil v mestu, bi bil danes že visoko in če bi bilo uso- jeno, tudi tako bi spoznal tebe in srečna bi bila, da bi te spoznal, ker bi bil srečen jaz. Zdaj pa, če me lju- biš, si z menoj nesrečna ti, kot sem nesrečen jaz, ki nisem to, kar bi mo- ral biti. Ko bi bil to, bi imel visoke prijatelje, bi znal dosti, pisal bi lepo, in vsi bi me spoštovali, zdaj pa gle- dajo name kot na hlapca, ker sem hlapec, ki ne znam dosti, ker ne pi-šem lepo, ker roke niso bele in oble- ka diši po hlevu in nihče ne ve, da sem, razen tebe in drugih sohlapev,

vidiš, Magda, to je hudo, ker mislim in vem, da bi bil lahko več. Magda, če bi prišel drugi, ki bi bil višji, ali bi ga imela rajše?"

"Ne, Petruša, ne maram nobene- ga. Saj imam samo tebe rada."

"Če imaš res samo mene rada, pa me še enkrat poljubi."

Poljubila ga je takoj in zopet je čutila, da so solze na njegovem obrazu.

Po stopnicah je nekaj šumelo. Priletela je gospa. Petruša je zbežal iz veže, Magda pa je ostala na mestu.

"Tako torej," je vpila gospa. "Meni se je zdelo, da imaš s tem hlapcem opraviti. Takih ljudi ne ma- ram pod streho, da bi mi vlačili hlapce v hišo. Potepileš se okoli, do- ma pa polno dela. Čez štirinajst dni ga lahko drugam pelješ, k meni ne več. Ali si razumela?"

Magda je bežala po stopnicah v kuhinjo in zajokala, ko je slišala, da je gospa rekla Petruši "hlapec". Jo- kala je in začela pomivati. Gospa je odšla v sobo, in slišalo se je, kako je tam kričala. Magda je sedla na klopi in jokala, kakor še nikoli. In vendar je bil to najlepši dan, kar ji jih je do- živel.

Kako je bilo lepo, ko sta šla po- poldne po cesti. (Dalje.)

stvom g. kapelnika Ed. Czajaneke na vrtu (ob slabem vremenu v dvorani) hotela Union. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 50 vin.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Knez Thun na Dunaju.

Dunaj, 25. avgusta. Danes je došel semkaj češki cesarski namestnik knez Thun, ki je imel opoldne eno-urno konferenco z ministrskim predsednikom baronom Gautschem, in sicer radi češko-nemške pravne konference. Popoldne se je konferenca nadaljevala. Zvečer se je knez Thun odpeljal zopet v Prago. V torek odide v Ischl, ker ga bo sprejel cesar v posebni avdijenci.

Panika na vlaku.

Skoplje, 25. avgusta. V bližini Trivole je hotele neka bolgarska vstopa četa napasti vlak in potnike oropati. Toda strojevodja je še v pravem času vlak ustavil, nakar so ustaši zbežali. Potnikov se je polastila velika panika.

Maroško vprašanje.

Dunaj, 25. avgusta. „Allgemeine Zeitung“ poroča, da zahteva Francija od Nemčije naravnost nesprejemljivo izjavo. Francija kaže, da se Nemčija nikdar več ne vtiča v maroško zadevo.

Japonski kabinet demisijski.

Tokio, 25. avgusta. Sedanji kabinet je podal demisijo.

Kralj Nikita o albanskem vprašanju.

Budimpešta, 25. avgusta. „L'Est“ poroča o intervjuu s črnogorskim kraljem Nikito glede albanskega vprašanja. Kralj Nikita je baje izjavil, da so vedne albanske vstaje za Crno goro velika nadleža, ker zahtevajo begunci podpore. Tako je moral letos Crna gora izdati Malisorom nad 4 milijone frankov. Letos je nameraval odpotovati v Petrograd in na Dunaj, toda potovanje mu je preprečila albanska vstaja.

Ogrsko-hrvaški državni zbor.

Budimpešta, 24. avgusta. Obstrukcija se nadaljuje. Popoldne je Geza Polonyi dve uri razpravljaval o tiskovni svobodi.

Razne vesti.

* Mona Lisa, tako se imenuje ena najslavnejših slik slavnega italijanskega slikarja Leonardo da Vinci, ki je bile doslej kot velika dragocenost shranjena v galeriji Pouvre v Parizu. Slika je imela tudi ime Giocondo. Te dni je to sliko nekdo ukradel. Slika cenijo na 5 milijonov frankov. Za tatom stika sedaj policija, razpisana je velika nagrada za onega, ki ga zasledi. Kako je bilo mogoče tatvino izvršiti, ni znano. Tat je dobro poznal galerijo in je vzel sliko zelo previdno iz okvirja. Casopisi pravijo, da je tat kak Nemec, ali Avstrijec, ker je tak človek zadnje čase hodil po galeriji. Tatvina se je izvršila ob času, ko so se zamenjali čuvarji. Zanimanje se zanjo cel svet in ni dvoma, da tatu kmalu dobe.

* Ponarejene menice. Pod tem naslovom smo včeraj poročali o velikih sleparijah, ki so jim prišli na sled v Pragi. Preiskava je dognala nove zanimivosti. Seiftrdi, da je pri vsem nadolžen in da ni vedel za namene Seitzove. Helena Seitz je imela še nekega pomagata, nemškega jurista Salvetera, ki so ga sedaj tudi prijeli. — Salveter trdi, da je bila Helena Seitz njemu mnogo dolžna in da je zahteval od nje denarja. Pomagal ji je pri sleparijah z nasveti. Preiskava se nadaljuje.

* Veliki poplavi v Švici. Iz vseh strani Švice prihajajo poročila o velikih nevihtah in povodnjah. Sadni vrtovi in vinogradi so skoro popolnoma uničeni.

* Kolera na Turškem. V Carigradu je bilo zadnje dni naznanjenih 55 slučajev kolere, od teh 15 smrtnih. Tudi Skoplje so popolnoma okužene od kolere. Vlada se veliko premalo briga za zdravstvene odredbe.

* Nečimernost učenjaka. V XVII. stoletju je bil rektor wittenberške univerze neki Seger. Ta učenjak je bil silno nečimern in je svoji nečimernosti zadostil na prav originalen način. Dal se je naslikati, kako kleči pred križem in spodaj je napis: „O Jezus, ali me ljubiš?“ In Jezus odgovorja: „Da, veleučeni, velespoštovani gospod Seger, kronani pesnik Nj. Veličanstva cesarja in slavnega rektor univerze v Wittenbergu, ljubim te!“

* Evine kutne. Kako lepo bi bilo še danes na svetu, ko bi se ne bil zgodil oni nesrečni izvirni greh, ko je namreč Eva Adamu ponudila — kakor poroča sv. pismo — lepo rdeče jabolko, v katerega je Adam

baje prav rad ugriznil. Brez dela bi se izprehajali po zelenih travnikih in senčnih gajih, naslajali se na najslajših jedilih in najfinejših pijačah, oko pa bi se nam paslo ob pogledu na krotke leve in tigre, ki bi nam jedli piškote iz roke itd. itd. Zdaj pa obdelujemo zemljo in druge reči v potu svojega obraza in ženska v bolečinah poraja deco... Da, da, ko bi ne bilo tega usodnega izvirnega greha! Neusmiljeni učenjaki pa podirajo s svojim hladnim znanstvenim raziskovanjem lepe legende, ki so nas začarale, ko smo bili še otroci. In tako so začeli tudi preiskovati, kakšen je bil pravzaprav oni sad, ki ga je dala naša pramati in trdijo hladnokrvno, da Eva ni nikoli jedla jabolka in ga ni mogla jesti. Zdaj trdijo angleški učenjaki, da lahko dokažejo netočnost sv. pisma, ki pripoveduje o strašnem grehu, katerega posledice čutijo daljni vnuki prvega človeškega para. Tisti kraji, kjer je bil raj, niso nikoli videli jabolka. Pač pa je tam polno kuten, zato mislijo ti učenjaki, da je tista reč, ki jo je Eva ponudila Adamu, bila kutna. Zdaj nastane pa še vprašanje, ali se s kutno tudi zgodi tako velik greh kakor z jabolkom. To vprašanje pa prepuščamo bogoslovcem.

* Hitrost vetra. O hitrosti vetra so precej nejasne predstave. Navadno se misli, da je hitrost vetrov zelo velika, temu pa ni tako. Navadni veter ima hitrost približno 60 km, t. j. normalno hitrost avtomobilov in vlakov. Vihar drvi s hitrostjo okoli 130 km.

* Otrok z dvema glavama. Iz Friedecka poročajo: V tukajšnji bolnici je dne 20. avgusta porodila neka delavka otroka, ki ima dve glavi in štiri roke. Otrok še živi.

* Abdul Hamid piše svoj življenjski. Vjeti turški eksultan Abdul Hamid je pričel sedaj pisati svoj življenjski. Abdul Hamid hoče v svojem delu dokazati, da je imel kot vladar najboljšo voljo, da ga pa ljudje niso razumeli. Njegova straža ga popolnoma mirno pusti pri delu, kajti njegov življenjski tako nikdar ne bo zagledal belega dne.

* Zloglasni trgovec z deklicami. Te dni so v Černovicah v Bukovini aretirali žida Sema Ramsama iz Filadelfije v Ameriki, ki je znan kot zloglasni trgovec z deklicami. Zasledujejo ga že radi tega različne države. Ramsam je spraviš potom sleparije že nešteto deklic v zloglasne hiše.

* Ponesrečeni turisti. V ponedeljek so našli na gori Pyrgas trupla treh ponesrečenih turistov, ki so skušali priti na vrh z južne strani, a so padli raz neko skalo. Ker leže trupla globoko v prepadu, jih dosedaj še niso mogli dobiti. Ponesrečenci so odšli v nedeljo v hribe, a jih ni bilo več nazaj, nakar so takoj odposlali rešilno ekspedicijo, ki je pa zamogla konstatirati samo smrt.

* Umor iz babjeverstva. V vasi Broskovo v Srbiji je zvalil kmet Pasić, sin nekega vaškega kovača, v svojo hišo nekega cigana, ga zaklal, razsekal truplo in nato posamezne dele skuhal, tako da so ostale samo kosti. Kmet je mislil, da bo s pomočjo masti zaklanega človeka lahko izkopal neke zaklade pri samostanu Sv. Romana. Morilca so takoj aretirali.

* Gospod državni pravdnik iz Köpenicka. Te dni so aretirali v Berlinu nekega možakarja, ki je zelo pogosto prihajal na sodišče k obravnavam in se izdajal za državnega pravnika v San Francisku. V zadnjem času se je zgodilo več slučajev tatvin v finančnem ministruv in na sodniji. Ko so neznanca aretirali, je priznal, da je navaden fakin, ki se živi od samih tatvin. Tatinskega „državnega pravnika“ so takoj vtaknili v luknjo.

* Sultanov strah pred kolero. V Skoplju in okolici se kolera neprestano razširja in zavzema vedno večje dimenzije. Tega se je bivši sultan Abdul Hamid tako prestrašil, da je naprosil vlado, naj mu dovoli posebnega zdravnika in posebne uradnike za desinfekcijo. Prošnji se bo najbrže ugodilo.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. Lastna tovarna ur v Švici. Tovarniška znamka **IKO**

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg. — FILIALKA: Sv. Petra cesta. — Telefon št. 273.

Na „komarjevo nedeljo“ bode v Šiški v restavraciji in kavarni „RAZGLEDEK“ **KONCERT „Slov. Filharmonije“**

ob vsakem vremenu in brez vstopnine.

V ljudski kleti bo komarjeva godba in ples. Začetek ob 4. popoldne. — Pod strogim nadzorstvom se bodo pobirali prostovolni prispevki nesrečno prizadetim pogorelcem v Mokronogu in en del za one v Gaberji. Prihiti mnogobrojno bližnjemu na pomoč!

A. ZAJEC, restavrator.

* O morilcih poslanca Achima. Kakor znano, sta pred par meseci umorila brata Zsilinsky nekronanega ogrskega kmečkega kralja, poslanca Achima, a bila pred sodiščem popolnoma oproščena. Zastopnik soproge umorjenega Achima je po obravnavi priobčil v raznih listih več člankov v katerih je srdito napadal državnega pravnika. Radi tega sta ga brata Zsilinsky pozvala na dvoboj, kar je pa odvnetnik odklonil z motivacijo, da se s takimi ljudmi ne dvobojuje. Vojaško sodišče ga je radi tega degradiralo kot rezervnega oficirja.

* Petletni morilec. V mestu Galac je neki petletni pobič ustavil nekega 14 letnega trgovskega učenca, ker ni dovolj vljudo pozdravil njegove sestre in ga pošteno ozmerjal. Ker je pa slednji mladega pretepača nato pošteno premikastil, je pobič zgrabil za nož in ga trikrat zasadel svojemu nasprotniku v srce, ki je takoj umrl.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.

Odgovorni urednik V. M. Zalar.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Hiša z vrtom se iz proste roke prodaja. Poizve se Mesarska cesta št. 1. 163/8—6

Dva dijaka iz boljše rodbine se sprejmeta na stanovanje in hrano. Kje pove upravnštvo „Jutra“. 351/3—1

Postajevođa v pokoj izurjen v poljedelstvu in gozdarstvu išče službe knjigovodje, pisarja, oskrbnika hiše ali ekonomije. Ponudbe pod „Postajevođa“ na „Prvo anončno pisarno“. 515/2—1

Lep polleten Fox-Tier se ceno prodaja. Kje, pove „Prva anončna pisarna“. 515/3—1

Redka prilika. Mlekarna v dobrem stanju se ceno prodaja. Pojasnila daje J. Aupič, Izlake pri Zagorju ob Savi. 355/3—1

Učiteljska išče separirano mebelovano sobo od 6 do 23. septembra, eventualno s hrano. Ponudbe pod „Stajerka“ Prva anončna pisarna. 518/1—1

Dva izurjena stolarska pomočnika izučena tudi v mizarstvu sprejme „Stolarna v Sodražici“. 519/8—1

Kupim stare rabljene stolaže za specerijsko trgovino. Več pove „Prva anončna pisarna“. 517/3—1

Kdor išče ali oddaja kako službo, kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najlažje, ako

inserira

v Malih oglaših „Jutra“. Za besedo se plača

samo 5 vinarjev.

Prodajalna

na zelo prometni cesti v Ljubljani, elegantno opremljena, se odda takoj z vso specerijsko zalogo in z vsem inventarjem ali brez njih pod zelo ugodnimi pogoji. Naslov v upravnštvo „Jutra“.

Cvetoča in dobro idoča, že več let obstoječa

tiskarna

z vsemi pritiskalnami, v večjem izključno slovenskem trgovskem kraju se iz proste roke takoj prodaja. Resni reflektantje naj blagovolijo poslati svoj naslov pod šifro „M. Z.“ na upravo lista.

Pse Kite iz las
vseh pasem
razpošilja v izbrano krasnih čistokrvnih eksemplarih
FUCHSOV eksport psov
PRAGA, Klamovka 25.
— Ceniki gratis in franko. —

Naročajte in kupujte „JUTRO!“
Izvod samo po 6 vinarjev.

„JANUS“
najstarejša vzajem. življenska zavarovalnica Avstro-Ogrske
zavaruje na najrazličnejše načine, posebno se priporoča
zavarovanje za doživetje in smrt, kakor tudi zavarovanje otrok po najcenejših tarifah.
Stanje zavarovanj 1. 1910: K 131.000.000. Imetje zavarovalnice K 39.000.000. Dosedaj izplačane zavarovalnine K 69.000.000. Med člane razdeljeni čisti dobiček nad K 4.000.000. — Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani, Wolfova ul. 1.
Istotam se sprejemajo zastopniki.

Priznana največja, resnično domača, že 25 let obstoječa eksportna tvrdka.
Franc Čuden,
urur
Ljubljana, Prešernova ulica 1
samo nasproti Frančiškanske cerkve
je delničar
največjih tovarn švicarskih ur „Union“ v Genovi in Bielu, on torej lahko po originalno tovarniških cenah garantirano zanesljive, v vseh legah in temperaturah po njegovem astronomičnem regulatorju regulirane, svetovno znane
ALPINA URE
z matematično preciznim kolesjem — v zlatu, tulu, srebru, nikeljnu in jeklu
prodaja.
Nedosežno velika izbira. Večletno jamstvo. Ceniki zastoj in poštnine prosti.

Lepo in belo lice
kakor tudi gladke in nežne roke podaja brez dvoma blagodiščeča krema brez maščobe
„OLIMPIA“
preparati odgovarjajo zahtevam najmodernejše kozmetike, ter so kot taki najuspešnejše in popolnoma neškodljivo sredstvo za negovanje kože.
Krema „OLIMPIA“ mali lonček K 1:20.
Krema „OLIMPIA“ veliki lonček K 2:—.
Puder „OLIMPIA“ rosa K 1:50.
Puder „OLIMPIA“ creme K 1:50.
Puder „OLIMPIA“ beli K 1:50.
„OLIMPIA“ preparati se dobijo samo v lekarni
Ubald pl. Trnkoczy v Ljubljani
zraven rotovža.

„Jutro“ se prodaja v Trstu
po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:
Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan ulica Fabra,
Bevk trg Goldoni,
Vovk ulica Carducci,
Sekovar Vojašnični trg,
Hrast Poštni trg,
Mož ulica Miramar,
Magolo ulica Belvedere,
Geržina Rojan,
Raunacher Campo Marzio,
Bruna SS. Martiri,
Ercigoj ulica Massimiliana,
Rončelj ulica S. Marco,
Bruna ulica del Rivo,
Bubnič ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo ul. Barriera,
Spöder ulica Barriera,
Lavrenčič Vojašnični trg,
Benusi Greta,
Kichel Rojan,
Bajc ulica Geppa,
Luzatto ulica Acquedotto,
Segulin ulica Industria,
Lug ulica S. Lucia,
Zidar Sv. M. Magdalena,
Hreščak ulica Belvedere,
Cechimi ulica dell' Istra,

Najboljše odgovori „Slovincu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Razglas.

Likvidacijski odbor „Glavne posojilnice“ r. z. z. n. z. v Ljubljani sklicuje

občni zbor

na 3. septembra 1911. dopoldne ob 10. uri
v vrtnem salonu hotela Lloyd.

Predmet posvetovanja je določitev prispevkov za pokritje izgub in predlagana poravnava z g. Tomo Pavšlerjem, po kateri se odveže svojih obveznosti kot zadružnik s pogojem, da plača ves svoj dolg. Poravnavi je že pritrnilo 159 članov, ki reprezentujejo 1727 deležev po K 5 in odbor upnikov. Tudi o članih ki ne pridejo na občni zbor, se bode smatralo, da pritrde nameravani poravnavi. Zadružniki, ki se ne udeležijo osebno zbora, se smejo dati zastopati po drugih zadružnikih s posebnim pooblastilom.

Ljubljana, 22. avgusta 1911.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolencec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šušic, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivolj, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.
Križaj, Sp. Šiška.

Wislak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagodč, Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Blizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Jezeršek, Zaloška cesta.
Likar, Glince.
Strkovič, Dunajska cesta.
Klančnik, Tržaška cesta.

L. J. Fröhlich
sobni slikar in plesarski mojster, dekoracije, napisi in cerkveno slikarstvo
Ljubljana, Hrenova ulica 17.
Poštno-hranilnični račun št. 67.626.

M. RAVTAR
delikatesna trgovina in vinarna
Ljubljana, Jurčičev trg 3
priporoča svojo veliko zalogo raznih
jestvin, finih namiznih in
desertnih vin, likerjev, ko-
njaka in šampanjca.
Eksport
kranjsk. klobas in brinjevca
Slav. društvom posebno nizke cene.
Za veselice dam blago tudi v komi-
sijsko prodajo.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5
priporoča radi minule sezije v okasiji

obleke za gospode

iz listra ali pralne v barvah

od K 10.— naprej

ter panama

klobuke in slamnike.

Rezervni zaklad
nad pol milijona
kron

Kmetska posojilnica

— ljubljanske okolice —

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem zadružnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta št. 18

Stanje hranilnih
vlog dvajset
milijonov kron

obrestuje hranilne vloge po čistih

$4\frac{1}{2}\%$

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter
jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5%, brez amortizacije ali na amorti-
zacije po dogovoru.

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Denarni promet

v letu 1910

K 100,000.000—

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Upravno premoženje

v letu 1910

K 20,500.000—

Priloge št. 185 interurban.
Priloge št. 185 interurban.
Priloge št. 185 interurban.

V najem se odda ali proda spretnemu trgovcu trgovina

s hišo (vilo), lepim vrtom in gospo-
darskim poslopjem v Mostah poleg
Ljubljane. Več pove lastnica K. MIL-
KOVIČ istotam.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v
hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del
lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v ti-
skarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih kajig in časopisov.

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska št. 118.

Najmodernejšje črke.

Litografija.

Poštna hranilnica št. 76.307.

Del. glavnica:

K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 3.

Rez. fond nad:

K 610.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih $4\frac{1}{2}\%$.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Šelenburgova ulica št. 7 (nasproti glavni pošti).

Kupuje in prodaja:

vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma,
prioriteta, debnice, srečke itd. — Valute in devize. —
Prodaja na vrednostne papirje in blago — javnih skladišč.

Promese k vsem žrebanjem.

Centrala v Trstu.

Vloge na knjižice

od dneva vložitve $4\frac{1}{2}\%$ do dneva dviga.
Rentni davek plačuje banka iz svojega.
Na tekoči in žiro račun po dogovoru.
Zvezna zveza z Ameriko.

Akreditivi.

Menjalnica.

Eskomptuje

menice, devize in fakture — Zavarovanje vrednostnih
papirjev proti kurznim izgubam. — Revizija žrebanja
srečk itd. brezplačno. — Stavbni krediti. — Hambours-
kredit. — Borna naročila.

Inkaso.

Filijalka v Opatiji.

Delniška glavnica K 6,000.000

Delniška glavnica K 6,000.000